

Midnattsropet

Nr 9 - 1975 - årg. 15 - pris kr 1: 80

Maranata • Du vår Herre kom!

Barnen, väckelsen och samhället

se sid. 4 o. 6-7

*Vem fostrar
dina barn?*

Francisco Perello, Castellon, Spanien

Det har nu också varit lokalinvi­gning i Spanien, där Francisco Perello verkat i Castellon.

I ett f d garage har församlingen in­rett ett stort rum, där man nu har möj­lighet att ta emot en större skara män­niskor än någonsin.

Broder Francisco brinner att få pro­klamera frihet för det av katolska kyr­kan förtryckta folket, berättar Sonja Sandvik, som var med på invigningen. Den andliga frihetsrörelse som börjat kan heller ingen präst eller politiker stoppa.

FRANCISCO PERELLO, den spanske brodern som besökt Maranatafolket i Sverige två somrar i rad, har nu utökat sitt arbete till staden Castellon, där en nyreno­verad lokal nyligen invigts. På Francisco Perellos egen inbjudan åkte några ungdo­mar ned och stannade en vecka för att del­ta i invigningsmötena och evangelisatio­nen bland folket. *Sonja Sandvik*, som tidi­gare besökt Spanien flera gånger och där med stor entusiasm deltagit i arbetet bland det spanska folket, då inte minst bland zigenare, var en av deltagarna i gruppen. *Luiz Orellana*, från Chile, döpt och an­dedöpt i Maranataförsamlingen i Stock­holm upplevde detta som ett tillfälle att få vittna på sitt eget språk om sin Frälsare. *Rolando Bastos*, Brasilien — ännu en av de många av våra utländska vänner i för­samlingen reste ned för att stanna en läng­re tid i Spanien, då han inte fått sitt svens­ka uppehållstillstånd ordnat. Han hjälper nu till i församlingen och verksamheten där. Jag samtalade med de hemkomna sys­konen, lyssnade på en del bandinspelning­ar, däribland en intervju med Francisco, och tog del i deras glädje över den fram­gång Guds verk fått i trakten kring Castel­lon.

Francisco Perello själv var mycket glad. Inte bara för att man kunnat inviga en ny lokal på en annan plats, utan också för att han nu fått sin ansökan om att registrera verksamheten beviljad av myndigheterna i Madrid. I nästan fem månader har han fått vänta på att få denna handling. Tidigare har det endast varit tillåtet att samla 20 personer i mötena. Nu finns det möjlighet att utan myndigheters inblandning samla hur många som helst. Och detta var natur­ligtvis en av förutsättningarna för att iord­ningställa en ny och större lokal. Vännerna har tidigare samlats i ett enkelt garage i kustbyn Grao, där Francisco är bosatt till­ammans med sin familj.

Familjen Perello bor på 9:e våningen i ett hyreshus. "De har en fantastisk utsikt ut mot havet, berättar Sonja Sandvik, och man kan se ända inåt landet till Castellon. Det kostar fyra pesetas, vilket motsvarar 30 öre, att åka bussen till Castellon. Men vi fick åka i Franciscos urgamla Citroen på

Väckelsefolket segrar i katolska Spanien

de steniga bergsvägarna ned till Castellon. Vännerna hade hjälpts åt för att få allt klart till invigningsmötet på söndagskvällen. Och det blev ett underbart möte, då vi praktiserade den text som med stora bokstäver finns målad ovanför talarstolen: *Pre-dicamos Cristo, "Vi predikar Kristus"*!

Francisco berättar själv: "Det är verkligen ett Guds under att vi fått hyra dessa lokaliteter! Vi annonserade inte och gjorde inte på annat sätt känt att vi behövde någon lokal. Men Gud uppenbarade för några syskon i församlingen att detta var den lokal som vi skulle ha. Och trots alla hinder och alla som stod i kö före oss för att få hyra den hade Gud reserverat den åt oss. Så redan från början fick vi skåda Guds underbara ledning." Lokaliteterna består av flera olika utrymmen och själva möteslokalen är ca 80 kvm stor. "Vi får in ett hundratal personer" säger Francisco. Och Herren har verkligen vakat över arbetet. Stolarna, t.ex. fick man köpa från en biograf, och de reparationer som behövs görs har Francisco själv tillsammans med några syskon i församlingen ordnat. "Fas-tighetsägaren blev verkligen imponerad och överraskad av att se det arbete vi utfört i de före detta lagerutrymmena, som tidigare var i ett beklagligt skick", berättar Francisco vidare.

Det är en hård kamp man måste kämpa, om man vill stå för evangeliet i Spanien. De människor som försöker frigöra sig ur den Katolska kyrkans nästan tusenårigt långa och hårda järngrepp fångas ofta upp av andra villolärare såsom Jehovas vitt-

nen. Men det finns naturligtvis en stor längtan efter evangelium hos folket. Och Francisco bedriver ett omfattande evangelisationsarbete genom spridandet av litteratur, hembesök och samtal med människor. Satsningen på litteraturmissionen är extra stor. Franciscos många gånger märkliga vandring på trons väg började ju med att han själv genom ett Nya Testamente fick del av det glada budskapet och så ett medvetet liv i Gud.

Men också fru Perello, *Isabel*, tar aktivt del i kontakten med människor. Hon har öppnat hemmet för besök och tar varje dag emot troende syskon bosatta i grannskapet. Man läser bibeln, beder och sjunger tillsammans.

"Broder Francisco vill nå de människor som är bundna i katolicismens hårda grepp med bibelns budskap" omtalar Sonja Sandvik. I två år har han verkat i Castellon-trakten.

Tidigare arbetade han på Mallorca, bland zigenarna. Och även nu når han zigenare med evangelium. På många håll i Spanien växer det upp levande "zigenarförsamlingar". Dessa människor, som samlas i enkla, ibland nästan fallfärdiga lokaler, har mitt i sin fattigdom och nöd en djup frälsningsglädje, som tar sig uttryck inte minst i deras enkla och spontana lovsång.

Frihetssånger för folket

Och att spanjorerna älskar att sjunga,

det syntes och hördes ännu mer då vännerna i den lilla församlingen i Grao fick öppna de gulpärmade, duplicerade sånghäftena som de besökande svenskarna hade med. Utanpå står det "Canticos de Maranata", Maranatasånger. Frihetssånger för det enkla evangeliska folket att sjunga mitt i ett land där förtryckets moder — katolska kyrkan — krampaktigt försöker hålla "barnen" kvar i sin sköföfamn. Men Gud vare lov, den andliga frihetsrörelse som börjat kan ingen präst eller politiker stoppa. Francisco predikar sitt frihetsbudskap i ett garage och i ett före detta lagerutrymme på Spaniens östkust! Och många fylls säkert av förundran, som övergår i glädje och förlossning, då de ser och hör att Jesus predikas på detta enkla sätt av en människa lik alla andra, utan prästkappa, kors och monoton litanian.

Ja, det innebär "revolución" i en spanjors liv att möta Jesus. Ty att lämna kyrkans område innebär att lämna den uråldriga tradition som hela samhället och individens sociala trygghet vilar på.

Den unga, helt fria, församlingen i Castellon behöver våra förböner. Och dess 35-åriga föreståndare har en intensiv kamp att utkämpa. Mot andemakter som förkroppsligar sig i religiösa system och falska läror. Men Jesus har redan vunnit seger. Väckelsefolket ska segra i Spanien! "Inte med svärd och inte med här, men med min Ande säger Herren." sjunger tros- och segervisst församlingen i Castellon.

BO HÖGLANDER

GAMLA BRO — med evangelium i centrum

Gamla Brogatan 27 ☎ Centralen, Stockholm

förvandlat av ungdom som förvandlats genom evangelium

GAMLA BRO lever genom Guds Ande och kraft. Alltid evangelium i centrum. Alltid öppet för den som söker andlig hjälp. Jourtelefon: 235 230.

VÄCKELSEMÖTEN onsdag 19.30. Söndag 19.00

BIBELSTUDIUM varje tisd. 19.30. Arne Imsen undervisar.

BÖNEMÖTEN. Vardagar 7.30 och 12.00.

KOM OCH LÄR KÄNNA VÅR JESUS!

● SERVERING

Trivsamma och rökfria lokaler mitt i city.
Hemlagade lunchrätter eller något från grillen.
Vacker festvåning för mindre sällskap — Sammanträdeslokaler —

Vandrarhem.
Ring för beställning!
Tel 235 230

Öppet vard. 9—23
Sönd. 12.30—23.00

Postgironr 44 10 05-6

● KLARA TONER

Rikt urval andlig litteratur
Biblar på många språk
Gitarrer, LP-skivor, Kassetter.
Öppet 9.30—18.00
Lörd. 9.30—14.00

Bandotek/lärum

Lyssna till bibelstudier och väckelsemöten på kassett. Väckelselitteratur i lärummet.
Öppet 9—23
Sönd. 12.30—23.00

Barn och väckelse

Av Arne Imsen

Barn och väckelse är ett gammalt och mycket tacksamt debattämne. Det har varit uppe i olika sammanhang och även blivit föremål för samhällets uppmärksamhet. När frågan nu kommer igen, så är det i och för sig inte överraskande, men det avslöjar dock någonting nytt. Medvetandenivån är idag mycket lägre, än vad den har varit tidigare. Människor vet allt mindre om religiösa ting, vilket gör att vi håller på att få en ny och mycket vanskelig situation.

Vem är det idag exempelvis som tar upp frågan om himmel och helvete på ett direktgående sätt, utan att svepa in det i teologiska finesser? Vem tar upp frågan om kyrkan och samhället över huvud taget? Ja, det förekommer knappast. Och när någon till slut gör det och rakt på sak säger, att bibeln talar om ett helvete och ett lidande som aldrig skall ta slut, så är det ett barn som säger det, så att samhällets människovärdande experter blir fullständigt chockerade.

Det är klart att människor, som är vana vid att höra väl tillrättalagda och snyggt upplagda kristna program i stil med "Hela kyrkan sjunger" blir omtumlade. Nu var det ett barn som nämnde om helvetet i svensk radio. En barnpsykolog tillkallades för ett uttalande. Så analyserades hela mötet sönder innan gudstjänsttiden var slut.

Samhället som uppfostrare

Nu var det här en enskild företeelse, men om vi placerar in den i ett sammanhang, upptäcker vi något av ett mönster, som utvecklats sig. När vi försöker se vad som hände ur profetiskt och historiskt perspektiv, märker vi att den här saken varit ett ämne det stått strid omkring i alla tider.

Låt oss t. ex. se på förhållandet barnen och familjen. Barnen hör familjen till. Vi märker dock att villkoren för familjens existens håller på att undermineras, så att familjen börjar förlora sitt inflytande i sam-

hället. Tyngdpunkten håller i många väsentliga avseenden på att flyttas från familjen till samhället. Ur profetisk synvinkel är det dock ett led i den historiska utvecklingen för att det som i den yttersta tiden är förutsagt skall kunna ske.

I Matt. 24:12 står det: "Och därigenom att laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna."

Det här är inte ett teologiskt uttryck, som begränsar sig till en viss sektor av tillvaron, så att det skulle handla om laglöshet ibland de kristna. Det är laglöshet utav en helt annan karaktär. Vi kan förstå saken om vi ett ögonblick ser lite på historien.

Under hela det här seklet fram till idag har det förts fram en mängd olika frihetsideal. Man har krävt att människan skall befrias. Först gällde det arbetarklassens frigörelse. Så skulle friheten manifestera sig inte bara socialt utan också politiskt. Alla skulle ha rätt att påverka det samhälle man levde i.

Med tiden väcktes även kravet på frihet i psykologiskt och religiöst avseende. Man krävde frihet till varje pris. Så fick vi det sista århundradets frihetsideal t. ex. rätten att själv bestämma över sin egen kropp, vilket förde fram abortsituationen i vårt land. Man krävde vidare rätt att bestämma över sin egen tid, vilket ledde till att kvinnorna i allt större utsträckning sökte sig ut i förvärvslivet, krävde jämlikhet mellan könen och ett självständigt och oberoende liv.

Dessa frihetsideal måste naturligtvis upplösa alla gamla normer och tidigare samlevnadsformer. Det kom att påverka förhållandet på arbetsmarknaden, förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare, förhållandet mellan äkta makar i äktenskapet, förhållandet mellan föräldrar och barn och förhållandet mellan syskonen inbördes.

I Paulus andra brev till Timoteus kan man läsa om denna laglöshet förkroppsligad i ett nytt mönster, i nya samlevnadsformer, normer och ideal. Man skulle kunna tala om den maximala individuella friheten. Så här ter den sig i verkligheten.

"Men det må du veta, att i de yttersta dagarna svåra tider skola komma. Ty männi-

skorna skola då vara själviska, penningkära, stortaliga, övermodiga, smådelystna, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa mot sina närmaste, trolösa begivna på förtal, omåttliga, tygellösa, fientliga mot det goda, förrädiska, besinningslösa, förblindade av högmod; de skola älska vållust mer än Gud, de skola hava ett sken av gudsfruktan, men skola icke vilja veta av dess kraft." 2 Tim. 3:1—5.

Lyda sina föräldrar?

Det som enligt aposteln är typiskt för den här generationen av människor är att alla naturliga former ersatts av onaturliga. Det onaturliga har legaliserats, och det naturliga har förklarats som obrukbart eller olämpligt. Lägg märke till uttrycken "olydiga mot sina föräldrar" och "kärlekslösa mot sina närmaste". Att bara våga föra på tal en sådan sak som att barn måste vara lydiga sina föräldrar? Då kommer hela problemet med föräldraauktoriteten in i bilden. Det ingår ju i den moderna livsfilosofin att störta alla auktoriteter. Bara det att föräldrar skall kunna kräva lydnad av sina barn verkar idag vara en orimlighet. Frågan är väl om inte föräldrar med sådana krav med tiden kommer att betraktas som samhällsfientliga.

Till detta område hör också frågan om aga. Man har sagt att man inte skall aga barnen därför att det skulle vara farligt. Jag vill inte fördjupa mig i den här problematiken nu, men jag tror ibland, att det är större sadism och långt farligare att icke aga. Skriften säger att "den Herren älskar, den agar han". Det finns en bestraffande kärlek, som icke har ett dugg med sadism att göra. Den bestraffande kärleken behöver varenda människa möta på ett eller annat sätt. Om man inte gör det, får det förödande verkningar på ens karaktär.

Alla dessa upplösningstendenser leder fram till ett tillstånd av rotlöshet och splittning och personlighetens sönderfall och degenerering. Det sker på praktiskt taget alla områden. Går vi till Paulus brev till romarna, kap. 1, ser vi hur förhållandet mellan man och kvinna gradvis förändras fundamentalt. Idag betraktar man det som utveckling emot större frihet.

forts. sid. 13

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering, vandrarhem

KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel 08/23 52 30

Ett ord på vägen...

Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska
Stockholm 1975

Ett instrument i Mästarens hand

Vår tids stora misstag är att man har förväxlat instrumentet med musikern. När man trodde sig vara riktigt klok och grundade allt sitt tänkande på vetande, blev man en dåre. På så sätt fick Skriften rätt: "Dåren säger i sitt hjärta: det finns ingen Gud."

Hjärnan är ett utomordentligt instrument, men ingenting mer. Osjälviskhet och låga böjelser kan använda samma hjärna. Den är endast instrumentet. Men den är ett levande och ansvarigt instrument, kopplad till personlighetens väsenskärna. Därför är personligheten ansvarig för vad och vem som brukar detta instrument.

Varje instrument har sina speciella egenskaper. Endast den verkliga Mästaren kan använda dess möjligheter till det yttersta. Därför frambringar han en skönare musik från ett dåligt instrument än vad en klåpare kan göra från en äkta Stradivarius. Detta är alltså förklaringen till att många personer med en rik utrustning, ändå få ett förfelat liv, både för egen del och för det sammanhang i vilket de skulle ha kunnat spela en betydande positiv roll. De låter icke den rätte Mästaren spela på sitt livs strängar. Kanske fruktade man att Han skulle spela så vårdslöst att någon sträng skulle brista. Man ville bevara sitt liv — och så gick det förlorat. Det blev aldrig annat än djävulens avgrundslåtar, där det i stället kunde ha blivit gudomlig musik, hänförande, inspirerande till personliga och allmänna stordåd.

Vet kan finnas utomordentliga instrument som icke ens i Mästarens hand frambringar njutbar musik. Varför? De är ostämda. De har kanske länge stått oanvända eller brukade av klåpare. Mästaren

måste först stämma ett sådant instrument. De olika strängarna måste bringas i harmoni med varandra. De måste bli en enhet under Mästarens hand; det får inte finnas några disharmonier. Sådant kan ta tid. Kanske någon sträng rent av brister och måste bytas ut. Under stämningen av fiolen blir det ingen njutbar musik. Men Mästaren arbetar likväl hela tiden med en bestämd plan i sikte: den fullständiga harmonien. Till slut fyller salongen av den härligaste musik: Mästaren spelar. Kanske är det ett nytt mästestycke — spelat på en gammal sliten fiol. Man lyssnar som trollbunden. En åska av applåder! Dacapo! Dacapo! Få vi höra det en gång till! Vem tänker på fiolen?! Ingen. Den var bara råvaran. Det var Mästaren som spelade. Det var Han som fick applåderna. Kanske någon dåraktig liten musiker trodde att det väsentliga berodde på fiolen: men fick han spela på samma instrument, så upptäcktes genast skillnaden. Till och med om han spelade samma stycke på samma fiol, så blev det inte alls samma musik. Mästaren fattades. Det blev buanden i stället för applåder.

Men fiolen är likväl nödvändig för en violinkonsert. Mästaren behöver fiolen, och fiolen behöver Mästaren. Det är ur samspelets källa som musiken väller fram. När Mästaren slutar spela, dör musiken ut. Så sker det även om någon rycker fiolen ur hans hand. Inte ens Mästaren kan spela på tomma intet. Men Mästaren kan av "intet" bygga en ny fiol. Men fiolen, vad kan den? Samla damm, stå och skräpa, frambringa oljud om någon rör vid den, utgöra en falsk statussymbol för den som inte kan spela. Det är faktiskt allt. Idel negativa ting. Det är inte mycket för att vara en fiol — skapad för underbar musik! Men skapelsetanken blev förfuskad — skild från Skaparen, skild från Mästaren, ställd i en dammig vrå att skräpa.

Vilken tragisk bild av människohjärnan, skild från Skaparens avsikter, ställd för sig själv utan Gud, "spelad" av fördärvsmakterna, eller lämnad åt sig själv utan mål och mening, skräpande i världsteaterns skumma kulisser, skvallrande om dolda möjligheter, samlande kulturellt damm och avfall, men aldrig frambringande en inspirerande ton från den sfär där den egentligen hörde hemma: Guds skapelse-tanke!

ARTUR LINDFORS

Välkommen till sommarens
tältmöten
i Stockholm 6—22 juni

Avslutas med Midsommarkonferensen
Plats: Norra Latins skolgård

Det finns inga ursäkter att underlåta att ge barnen Guds ord. Den som försummat detta får snart se att under tiden har i stället en annan varit verksam och sått.

Ondskans barn sår i den dagliga kontakten. Resultatet kommer att visa sig i tonåren. Skörden kommer i barn och ungdom, som föräldrarna inte kan umgås med. Andra har tagit deras tid och engagemang i anspråk.

Ogräs

Predikan av Arne Imsen

"En annan liknelse framställde han för dem; han sade: "Med himmelriket är det, såsom när en man sådde god säd i sin åker; men när folket sov kom hans ovän och sådde ogräs mitt ibland vetet och gick sedan sin väg. När nu säden sköt upp och satte frukt, så visade sig ock ogräset. Då trädde husbondens tjänare fram till honom: "Herre, du sådde ju god säd i din åker; varifrån har den då fått ogräs?" Han svarade dem: "En ovän har gjort detta." Tjänarna sade till honom: "Vill du alltså, att vi skola gå åstad och samla det tillhoppa?" Men han svarade: "Nej, ty då kunden I rycka upp vetet jämte ogräset, när I samlen detta tillhoppa. Låten båda slagen växa tillsammans intill skördetiden; och när skördetiden är inne, vill jag säga till skördemännen: "Samlen först tillhoppa ogräset och binden det i knippor till att brännas upp och samlen sedan in vetet i min lada." (Matt. 13:24—30)

En man sådde god säd i sin åker. Så heter det att *en annan*, den här mannens ovän, sådde ogräs mitt ibland vetet och gick sedan sin väg. Lagg märke till de här aktiviteterna. Det var två som sådde. Det var en som sådde och gick. Det är en sak att så och sedan ta ansvar för utsädet, och en annan att så ut, därför att man inte behöver ta något ansvar för utsädet. Den ene mannen sådde god säd. En ovän kom dit och sådde ond säd. Det berodde på bristande vaksamhet. Man måste så med vaksamhet, och man måste vaka över hela skördefältet. Om den här mannen hade ordnat med bevakning, hade markerna varit skyddade, men nu sov folket, och så kom ovännen och sådde. När hansått, försvann han. Då hade han gjort vad han skulle göra.

Vad sådde egentligen de här männen? Så här lyder Jesu uttydning i v. 38: "Åkern är världen. Den goda säden, det är rikets barn, men ogräset är ondskans barn. Ovännen som sådde det, är djävulen. Skördetiden är tidens ände. Skördemännen äro änglar. Såsom nu ogräset samlas tillhoppa och brännes upp i eld, så skall det

ock ske vid tidens ände. Människosonen skall då sända ut sina änglar, och de skola samla tillhoppa och föra bort ur hans rike alla dem som äro andra till fall och dem som göra, vad orätt är, och skola kasta dem i den brinnande ugnen; där skall vara gråt och tandagnisslan."

Vi är utsädet

Guds ord är människor — himmelrikets människor. Himmelrikets människor är församlingen. Jesus gör församlingen icke bara till säningsmän, men till utsädet. Vi är icke bara säningsmän som sår, vi är själva utsädet. Så antingen vi gör något eller inte, så kommer det att sås någonting. Om vi underlåter att göra, på grund av sömnetighet, kommer andra att så. Men inte nog med det. Vi kommer att upplåta vårt väsen för den onde, och så något ont. Det är frågan om himmelriket och världen. *I människor.*

Vi tänker på den som sådde ogräset som något riktigt ont, när vi kanske själva är draksädden.

Satan är besegrad. Han skulle inte ha någon makt om inte mänskligheten vore lojal mot honom i hans uppror mot Gud. Det upproret skall Gud slutligen slå ner, därför att Jesus Kristus skall regera till dess han har lagt alla sina fiender sig till en fotapall. Satan har ingen mer makt än den människan själv ger honom.

Vi vet att Gud obegränsat har all makt. Han säger: Mig är given *all makt* . . . Men har han inte tagit all makt. Han skall ta den när hans fiender är totalt tillintetgjorda. Satan blev kastad ner, driven ut. Den sista uppgörelsen med honom sker i himlarummet i striden mellan honom och Mikael. Då är det inte strid mellan honom och Jesus Kristus, den striden är en gång för alla avslutad. Det är inte längre någon potentat i himlen som tar upp kampen emot honom. Han har inte samma värdighet som han hade första gången då Jesus trädde upp emot honom.

När församlingen rycks upp, kastas satan ned på jorden. Då förlorar han ytterligare något av sin aktionsradie. Hans maktsfär begränsas till jorden. Ondskan koncentreras där.

Gud har underkastat sig den begräns-

ning det innebär att du och jag är självständiga, fria varelser. I princip är det riktigt att Gud kan göra allt vad han vill. Men han kan inte frälsa den som icke vill. Han har delegerat makt åt människan. Hon kan ge sin makt åt Gud eller satan. Då blir hon en operationsbas för det onda eller det goda.

I sin liknelse om himmelriket talar Jesus om flera grupper. Folket som sov. Ovännen. Och husbonden. Jesus Kristus är församlingens husbonde. Det står inte att han sov. Men folket sov. Då kom ovännen och sådde. Det som var onaturligt och oriktigt var att han sådde i församlingen, så att ondskans barn kom in i himmelriket. På grund av bristande vaksamhet utsuddades gränserna mellan församlingen och världen. Det var inte himmelrikets barn som sådde utanför, utan det var ondskans barn som sådde innanför. Det fanns två olika typer av utsäde. Ondskans barn var ogräs. De skall buntas ihop och kastas när skördetiden kommer och änglarna går ut och samlar tillhoppa.

Vad är då ogräset? Det handlar om människor. Det påstås att detta slag av ogräs som Jesus här talar om, det är så snarlikt det äkta, så man kan inte se skillnaden förrän vid skördetiden när skörden mognar. Då visar det sig vad som är ogräs och vad som är god säd.

Ogräs är människor med otrolig föreställningskonst. Människor som i det yttre ter sig precis lika rikets barn, och ändå är det en artskillnad.

"Men det må du veta, att i de yttersta dagarna svåra tider skola komma. Ty människorna skola då vara själviska, penningkära, stortaliga, övermodiga, smädeslystna, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa mot sina närmaste, trolösa, begivna på förtal, omåttliga, tygellösa, fientliga mot det goda, förrädiska, besinningslösa, förblindade av högmot; de skola älska vällust mer än Gud, de skola hava ett sken av gudsfruktan, men skola icke vilja veta av dess kraft. Vänd dig bort ifrån sådana." (2 Tim. 3:1—5)

Finns det någonting som får oss att tänka på Gud eller de gudomliga tingen när vi läser dessa versar? Man har en känsla av att det inte kan gälla någon form av religiositet, och ändå sägs det klart och tyd-

set i åkern

ligt: De skola hava ett sken av gudsfruktan.

Vi betraktar detta med alldeles för sömndruckna ögon, och därför nämner vi inte tingen vid de rätta namnen. Denna skörd vi här läser om måste ju ha såtts någonstans. Det har skett genom människor som kom in i församlingen på sitt yttre. De verkade kanske bildade och såg allmänt goda ut, men egentligen var de onskans barn och tillhörde icke riket. De kom in och började så genom sin blotta närvaro. Stortalighet, övermod, materialism, världslikställighet. Och församlingen sov. Det var underbart att se att så många kom med. Intelligent, kloka, starka och fina människor. De kom in i församlingen utan pånyttfödelse, utan dop, utan andedop, utan sinnesändring, utan efterföljelsekrav. Så småningom hände det otäcka att himmelriket blev fullständigt ett med världen. Man känner ingen skillnad. Det är samma ande och atmosfär, om det finns vissa nyansskillnader i det yttre beteendet, är detta bara ett sken som döljer den verkliga situationen.

Ordet blir kött

Skall vi kunna bli det Gud vill vi skall vara, så måste vi se till att vi får väldigt mycket Guds Ord i oss. Guds Ord som vi äter och som sedan blir kött, som blir den goda säden. Det blir kött i våra gärningar och i vårt vittnesbörd och gudsumgänge. Annars lever man efter ett världsligt mönster och ogräset får herravälde i vårt eget hjärta. Det blir i sin tur plantskola för ogräsfröet. Så småningom börjar vi så. Olydnad och elakhet.

Alla naturliga relationer mellan människor; alla riktiga och naturliga samlivsnadsformer upplöses med det resultatet att människan blir allt mera utlämnad åt onda makter, när skyddsbarriärerna som Gud har gett henne är nerrivna. Då står hon där ensam, utan skydd mot demoniska makter.

Medan folket sover kommer ovännen och sår. En oerhörd uppgift har givits åt dem som blivit uttagna till olika ämbeten i Guds rike. Tänk vilket ansvar det är att få så ut Guds ord bland barnen.

Det är skrämmande att se föräldrar i vår

tid. Till och med kristna föräldrar kan vara otroligt likgiltiga inför den fruktansvärda situationen som barnen lever i. Exempelvis skolmiljön. Vi borde se till att barnen kom till en samlingsplats där de fick höra Guds ord. Det finns inget trötthetssymptom som är så allvarligt att man kan underlåta ge barnen Guds Ord. Det finns inga timliga omsorger som är så betydelsefulla att de måste gå före nödvändigheten att ge barnen Guds Ord. Den som försummat detta, får snart se att under tiden han varit upptagen eller sömnaktig, är en annan verksam och sår.

Onskans barn sår i den dagliga kontakten som etableras därför att barn och ungdom har för mycket fritid och inte vet vad de skall syssla med. Föräldrarna har fått något slags komplex, så de tror att det är mindervärdigt att bestämma för sina egna barn om de skall följa med på möten. De tror att man inte kan tvinga dem. Låt bli att tvinga dem under tiden du kan styra och vägleda, så kommer du snart att se att det finns krafter som kommer att tvinga dem. Andra kommer att pocka på deras uppmärksamhet och engagemang. De kommer inte att be dig om tillåtelse, de kommer bara att säga: Vi gör som vi vill. Vi tror oss kunna möta situationen genom att använda den moderna psykologins dekadans. Man överlämnar åt barnen att fatta beslut, vad skall man då begära av barnen? Ungdomsproblemen är ännu mera ett föräldraproblem.

Medan du sover eller är likgiltig, sår onskans barn. Och du kommer att se resultatet när du har dina barn i tonåren. Skörden kommer i barn och ungdom som man inte kan umgås med. I familjer där det finns troende människor blir konflikten fruktansvärd, därför att där är det två världar som drabbar samman. Har man inte då gett barnen Guds Ord från början, då har de inte någonting i sig som bildar en moteld mot den andemakt som är rådande i världen, utan de kommer att på alla punkter personifiera dem i konflikten med syskon och föräldrar.

Det är dags nu att handla, inte bara sitta och titta ut i tomma luften och se from ut. Och därför så kommer jag personligen att arbeta för att alla maranatasyskon i landet tar sina barn ur skolorna, och att de ordnar en internatskola för maranatabarnen.

Människovärdet tillbaka!

Vi kräver människovärdet tillbaka! Vi vill ha tillbaka rätten att leva, rätten att tjäna, rätten att dyrka Gud. Rätten att själva fostra våra barn. Det här samhället skall inte fostra dem. Vi kräver rätten att fostra våra barn efter den pedagogiska och psykologiska handbok som bibeln är.

Man måste räkna med en alternativ lösning. Vi får be till Gud att det blir kallelseproblem för våra lärare, så att de vill gå in under de villkor som säkerligen kommer att bli ganska hårda och besvärliga.

Medan folket sov, sådde ovännen, och han sådde genom onskans barn. Då du sover etableras det kontakter åt alla håll, och så småningom kommer skördedagen. Då visar det sig att dina barn är med i partiknippet som kastas ut och in i elden. Mödrar, har ni ingen annan möjlighet, så ordna små möten hemma, både för dina egna barn och för husets barn. Vakna själv, och väck andra! Börja med detsamma, vänta inte! Uppmuntra de barn som har kommit igång! Lägg inte dina egna bekymmer på dem, så att barnen kanske till och med får bära dig, utan gå till den Herre du säger dig tjäna med dina egna bekymmer, och bär även barnen fram. Låt dem bli befriade från all annan ovidkommande problematik, så kanske de kan komma in i ett ställföreträdande lidande för sina kamraters frälsning, och icke bli överlastade av andra ting.

Skall vi be till Gud att vi får en internatskola, där vi kan stoppa i människorna Guds ord, göra dem ointagliga för fiendens härsmakter.

Jag har sett hur de bästa och underbaraste visioner och appeller som gått ut över det här landet har blivit behandlade, på grund av att de inte följts upp i en fortgående verksamhet. Man har lyssnat, applåderat och sagt halleluja.

Men nu är detsannerligen inte tid att lyssna längre. Nu är det tid att handla, så vi kan sätta oss i respekt i andevärlden, så att andevärlden börjar tro att vi menar allvar. Det är inte längre tid med paroller. NU ÄR DET TID FÖR HANDLING! □

Maranata uppe i Riksdagen

□ Det är självklart att alla åtgärder från samhällets sida som på något sätt berör sammanslutningar av enskilda, måste utformas mot bakgrund av de vidsträckta medborgerliga fri- och rättigheter som råder i vårt land, sade bl. a. justitieministern *Geljer* som svar på en interpellation i riksdagen av herr *Lundgren* (s). Interpellationen hade gjorts med anledningen av att Socialstyrelsen skickat ut en skrivelse till överläkarna vid samtliga psykiatriska kliniker i landet och begärt att få uppgifter om samband mellan behov av psykiatrisk vård och vissa religiösa minoritetsgruppers verksamhet. Justitieministern fortsatte sitt anförande med hänvisning till det.

— I fråga om religionsfriheten finns det bestämmelser i religionsfrihetslagen som garanterar de enskildas rätt att fritt utöva sin religion.

Herr *Lundgren* anmärkte i sitt genmäle att formuleringarna i både Socialstyrelsens skrivelse och justitieministerns svar var alldeles för oprecisa.

— Det finns ingen anledning att undersöka eventuella samband mellan vårdbehov och religiösa minoritetsgrupper i allmänhet, sade herr *Lundgren*.

— Risken är uppenbar att uppläggningsen av undersökningen uppfattas som om minoriteters rätt att ha "udda" tros- och livsåskådningar sätts i fråga. Detta är allvarligt ur religionsfrihetssynpunkt.

— En fixering vid att endast religiösa minoritetsgrupper kan medföra psykiska skador är omotiverad. Extrema minoritetsgrupper utan religiöst förtecken kan också ha skadliga effekter på människor, speciellt barn och ungdom.

Herr *Lundgren* tänkte då bl. a. på de barn som kom i närheten av porrklubbarnas verksamhet, vilket måste vara långt mer ödesdigert.

— Minoritetsgrupper får inte vara rättslösa. I ett öppet demokratiskt samhälle får religionsfriheten inte ifrågasättas, deklarerade herr *Lundgren*, som dock reserverade sig för sekter som i religionens namn förtrycker den personliga integriteten. Sådana sekter måste stoppas, menade han och undrade om inte sanningshalten i vissa massmediareferat om t. ex. Guds barn borde prövas.

Herr *Lundgren* gjorde för övrigt i sitt anförande ett litet svep över de religiösa minoritetsgrupper, som finns i vårt land. Han nämnde även Maranata, om vilken han hade följande att säga.

— Ur den norska pingströrelsen har Maranata vuxit fram. Maranata är arameiska och betyder "Du vår Herre, kom!" Den första Maranataförsamlingen bildades i Örebro 1959. Någon egentlig ledare finns knappast, men Arne Imsen får sägas vara mest framträdande. Att kartlägga Maranatarörelsen som helhet i Sverige förefaller vara en hel vetenskap. Ett flertal fraktioner dyker upp och försvinner, andra blir mer bestående.

Herr *Lundgren* förklarade för övrigt att det var Maranatarörelsen, som Socialstyrelsen förra gången behandlade i ett liknande sammanhang. Då blev det bakläxa för Socialstyrelsen, sade herr *Lundgren*, och det var en av anledningarna till att han nu framställde sin interpellation.

På marknad i Kristinehamn

Marknaderna runt om i vårt land har nu återigen intensifierats. Vi har med jämna mellanrum besökt dessa olika marknader och sålt våra skivor, kassetter, böcker och tidningar. I år har vi även kompletterat detta med vår egen produktion av handmålade träskor m. m. Det medför att vi kan sänka priserna på skivorna och kassetterna. Vi delar även ut ett Midnattsrop till varje kund samt ger skivköparna fem nummer av Midnattsropet i gratisprenumeration. Resultatet av detta kan vi inte mäta, men vi har sett med vilken oerhörd kraft och skärpa som Guds Ord har trängt ner hos människorna, och åstadkommit en total förvandling.

Att få ut budskapet på marknaderna är därför en väldigt möjlighet och ett fantastiskt tillfälle.

För inte så längesedan besökte några av oss från Örebro marknaden i värmlandsstaden Kristinehamn. Än en gång bekräftades det vilket enormt budskap vi egentligen har att ge folket, både from och hedning, fattig och rik, slav och fri, inte minst i denna sena tid. Här kan vi spela upp våra maranatomöten och levande vittnesbörd av frontsoldater i Guds armé. Över torgen, på gatorna, proklamerar i tal och sång Jesu seger på Golgata och Guds sanningar kontra den ljumma religiositeten. Ingen kommer undan.

Det är intressant att se människornas reaktioner, speciellt att se gensvaret hos några ur den unga generationen, att få mottaga deras intresse för något som är annorlunda. Man vill ha något mera radikalt, kraftigt och synbart. Man längtar efter en mer levande kristendom där sanning och ärlighet lyser igenom. Och det säger allt.

Må Gud hjälpa oss till detta och så vi inte prutar av på Guds Ord och dess sanningar.

Med glädje och tacksamhet till vår Frälssare måste vi också få tala om att en ung kvinna lämnade sig åt Jesus Kristus i ett möte som vi hade några dagar senare i samma stad. Hon blev frälst i Folkets Hus...

Gustaf

Did

Pilgrimen

— missionär
i hem och skola

● Pilgrimen vill vara till uppmuntran och stöd för alla missionärer i hem och skola.

● Ur senaste numret:

- Vart tar de döda vägen?
- Det här med ekumenik
- Apostlagärningarna i tecknad version
- Stenregn på skolgård

● Prenumerationsavgift 12;— per år.

Pilgrimen
Box 1236
161 12 Bromma
Postgiro 57 16 20-4

Dela vad du har

*Jag blev vaken! Blev en bärare!
Började se. Tömde skåp och bingar!
Mina skafferin blev många
— glömde mina egna för andras
Mitt överflöd nådde andras hylla.
Jag fick "Givarens hand".
Uti glädje, tomma kärl jag vill fylla.*

*Min egen kost blev strypt till hälften.
Den andra halvan fick min Frälsare.
Jag fröjdas uti Nasarens glädje!
Vilken är mig nog...!
Salig är Du som delar Ditt bröd.
Bröden som räddar från svält och död.*

*Varför har jag blivit så annorlunda?
Ett utmärslat barn grep efter biten som
fördes till min mun.
All matlust försvann med ens —
Kristus stod mellan mig och det
dignande bordet.
Hjälp Herre! Jag måste glömma mig
själv för andra.
Troget bli Guds bärare! Utan att
klandra.*

*Dela vad Du har i sju delar!
Låt plånboken för en gång bliva tömd.
"Sjutungad" blir den eld Herren tänder
då Du den totala lydnadsvägen går.
Du jublar: Jag har den mat ingen
känner
blott de som äro frälsta, äkta Guds
vänner.*

YNGVE LINDELL
Kristinehamn

Bibeln botar slaganfall

Av Elam Svahn, Göteborg

□ Min fru hade fått slaganfall och det såg verkligen hemskt ut. Hela hennes ansikte var vridet snett, ena ögat var riktat uppåt och munnen var mycket sned. Ena sidan var kraftlös men hon kunde gå; det var värst med ansiktet.

Hon grät och var förtvivlad. Jag var bekymrad men beslöt gå den gamla kända vägen — att kalla på Jesus, som var vår husläkare. Min fru kunde inte tala.

Vi kröp ned på knä vid vårt bönealtare. Jag var liksom slut och hade svårt för att bedja i tro. Då tog jag bibeln och började läsa upp en del löften för Herren — påminnande om vad han själv sagt om sina löften — och begärde full hälsa för min fru. Så kastade jag den öppna bibeln på hennes rygg och ropade: "Här har du alltsammans i Jesu namn."

Det hjälpte! Alltsammans började genast rätta till sig, och på omkring två timmar var det bra igen. "Han sände sitt Ord och botade dem."

Döende bröstsjuk helad

□ Vad skulle vi taga oss till utan Jesus? Utan honom vore alla våra möjligheter borta, vårt hopp grusat och livet utan innehåll.

I ett stormöte på en plats kom en troende kvinna till mig i bänken och bad mig besöka en ung man, som läkarna hade förklarat utom all hjälp.

Eftersom det behövdes musik, fick jag tag i Gitarr-Claesson. Han var genast villig och vi reste till den uppgivna adressen. Mannen låg stilla och avtärd — det var inte längre någon risk för smitta.

Modern var så glad att vi kommit — sonen hade tidigare lämnat sig åt Gud. Vi spelade och sjöng, läste och bad och så skulle vi säga adjö. Hur det egentligen gick till vet jag ej, men jag lade händerna på hans bröst och bjöd i Jesu namn sjukdomen vika och sade: "Du är helad!" Både ynglingen, modern och jag var mycket förvånade.

Så for min broder och jag hem. En vecka senare återkom samma syster, som först kom med bud. Denna gång gällde det en bjudning. Man undrade om jag ville hälsa på hos familjen och ta med mig ett par vänner. Den unge mannen var nu uppe. Herren Jesus hade gripit in som bara han kunde — saken var klar.

Jag vill på alla vis rekommendera Herren Jesus. Han är specialist på alla områden.

Nu var det bjudning och på den tiden trodde jag att alla bjudningar var bönemöten. Jag fick tag i tre bröder, de mest bönehungriga jag visste och lovade dem ett härligt bönemöte. Så bar det iväg.

Då vi ringde på, blev vi hälsade välkomna och förda in i ett stort rum, där mycket folk var samlat, och de pratade ivrigt. Ett långt bord var dukat med kaffekoppar, tårter och en myckenhet av kaffebröd. Vi stod besvikna. Jag fick en sträng blick av bröderna, som jag hade lovat ett härligt bönemöte. Istället kom vi på ett fint kaffekalas. Men det blev väl att söka göra det bästa av situationen.

Den unge mannen var uppe och var glad. Fadern, modern och alla de andra var i festhumör, men vi ville ha en andlig fest. Vi placerades bland de andra vid kaffebordet, och nu skulle kalaset börja. Då gick det inte att tåla längre, och en av bröderna frågade om vi fick sjunga en sång. Det fick vi. Det blev två blodssånger — och det blev oroligt vid bordet.

Jag frågade: "Får vi läsa något?"

Ett svagt ja och jag läste Jes. 53.

Nu hade deras festhumör torkat in, men vi stod inte att hejda.

"Får vi bedja?" frågade vi.

Ett darrande ja blev svaret, och mer behövdes inte.

Vi reste oss alla fyra, flyttade undan stolar och kröp ned på knä — vi kom under bordet. Det blev tomt på folk — alla släktingarna flydde in i ett annat rum. De ropade: "Hela festen är förstörd; vi visste att det inte gick att släppa lös pingstvännen..."

Men under bordet dukade Herren en festmåltid åt sina hungrande vänner — ovanpå bordet stod tårter och kakor glömda. När vi kom till oss igen, kröp vi fram och reste oss upp. Nu var vi på festhumör.

Fadern, modern och några till hade stannat inne och festen var inte alls förstörd; festen den var härlig! Vi fick bedja till Gud för fadern, modern och en av deras andra söner samt en kvinnlig f.d. frälsningssoldat, som en längre tid varit på avvägar.

Fadern som den dagen fyllde år fick dubbelt upp — en andlig och en lekamlig födelsedag. Sonen som blivit helad av Herren var med och lovade Gud.

Så fick de som flytt komma in och vi kom för andra gången till kaffebordet. De som flytt förut var färdiga att fly igen — om det skulle bryta loss på nytt. Men vi var glada och lovade Gud.

"Ty det var icke några slugt uttänkta fabler vi följde, när vi kungjorde för eder vår Herres Jesu Kristi makt och hans tillkomme, utan vi hade själva skådat hans härlighet. Ty han fick ifrån Gud, Fadern ära och pris, när från det högsta Majestätet en röst kom till honom och sade: Denne är min älskade son, i vilken jag har funnit behag.

Den rösten hörde vi själva komma från himmelen, när vi voro med honom på det heliga berget.

Så mycket fastare står nu också för oss det profetiska ordet, och I gören väl, om I akten därpå, såsom på ett ljus som lyser i en dyster vildmark, till dess att dagen gryr, och morgonstjärnan går upp i edra hjärtan." 2 Petr. 1:16—19.

Jesus hade ofta behov av att vara allena med sin himmelske Fader. Han måste nog känna sig ganska ensam och missförstådd. "Icke ens hans egna bröder trodde på honom," läser vi. "rävarna hava nästen, men Mäniskosonen har ingen plats, där han kan luta sitt huvud." . . . Skaparens ende son hade ej en enda plats på jorden, som han kunde kalla för sin . . . Föraktad var han av sina samtida. Alltid fanns det några, som sökte sak mot honom, för att kunna

röja honom ur vägen. Och ändå . . . gjorde han aldrig något annat än DET SOM VAR GOTT . . .

En underbar förvandling

Vid detta tillfälle, som ovan är citerat, tog han med sig Petrus, Jakob och Johannes upp på ett högt berg för att bedja. Medan Jesus bad hände något underbart. Hans inneboende härlighet började att strömma ut. Till och med hans kläder blev skinande vita. Och hans ansikte strålade såsom solens sken.

För dem visade sig även Moses och Elias i härlighet, och samtalade med Jesus om hans bortgång, som han skulle fullbordas i Jerusalem.

Lärjungarna blev övermåttan häpnad. Vilken strålgång, som utgick ifrån deras älskade Mästare! . . . Han brukade annars gå ibland dem så enkel och oansenlig . . . Och sen dessa båda patriarker från gamla testamentets tid, strålade av himmelens härlighet liksom Jesus! VAD KUNDE VÄL DETTA BETYDA? Och till och med själva himmelen öppnades, och ur skyn kom en röst: "Denne är min son, den utvalde, hören honom."

Lärjungarna kände säkert till dessa båda gestalter ifrån det gamla förbundet. Nu fick de se dem, och höra deras samtal med

Jesus. Nog måste de känna sig ganska små och obetydliga inför en sådan mäktig upplevelse.

Mose var en verklig kämpegestalt i Herrens här. Han var uppfostrad vid konungens hov, och undervisad i all Egyptens visdom. Men allt detta gav han avkall på, och det står om honom, att han försmådde, att kallas Faraos dotterson, ty han ville hellre utstå lidande med Guds folk än för en kort tid leva i syndig njutning, ty han hade sin blick på den "osynlige" och på den lön som väntade.

Gud hade tagit honom avsides ut i öknen. Där fick han sin fostran av den Allsmäktige själv, och skickliggjordes till att föra Guds egendomsfolk ut ur Egyptens träldomsland.

Han hade många härliga upplevelser med sin Herre. Han fick samtala med honom, som den ena människan samtalat med den andra. Han fick vara med honom uppe på berget, se hans härlighet, och betrakta detta himmelska sken, så att hans ansikte blev strålade därav. Han var en profet, som siade om vår Frälsare. "Det skall komma en, som är mig lik." Nu var Jesus kommen.

Elia var en verklig gudsman. Han var en bedjare av stora mått. Han besegrade Baalsprofeterna genom att kalla ned eld från himmelen, så att folket enhälligt betygade: "Herren är det, som är Gud." Han blev under hungersnödens tid sänd till en fattig änka i Sarefat. "Henne har jag bjudit, att förse dig med föda". När hon klagade, att hon ej hade till mer än ett mål mat att äta, sade Elia: "Frukta icke, ty så säger Herren, Israels Gud. Mjölet i krukan skall ej taga slut, och oljan i kruset skall ej tryta . . ." Och det skedde såsom Herren hade sagt.

Han hade även fått kännedom om den dag, då han skulle hämtas hem till himmelen. När han var ute på vandring med sin vän Elisa, kom det plötsligt en vagn av eld och hästar av eld, och Elia for bort med dem i en stormvind.

Man tror, att även Mose blev levande upptagen till himmelen. Det står visserligen ingenting om detta i bibeln. Det står att Gud begrov honom, men ingen har kunnat finna hans grav.

Mose hade en innerlig längtan. Det var att få komma in i Kanaan, in i löfteslandet. Men därvidlag var Gud obeveklig. Mose visste nog om, att han representerade lagen, och därför omöjligen kunde föra folket in i landet. Det skulle Messias representant göra. Och det var Josua. Men kanhända Mose ändå försökte beveka Gud med, att låta honom få följa med in såsom en utav Israels menighet, och ej såsom ledare. Det säger bibeln ingenting om. Vi vet bara, att Herren svarade Mose: "Tala icke vidare till mig om denna sak." Men han fick stiga upp på berget Nebo, på toppen av Pisga, och blicka ut över löfteslandet. Det måste nog vara en underbar

Av Ruth Åsebäck

Märkt av Guds kärlek

utsikt. Fastän Mose hade väl ansett det vara bättre, att få komma in i det utlovade Kanaans land. Ett ord från Herren passar bra in på Mose här: "Vad jag gör nu förstår du icke, men framdeles skall du fatta det."

Ett är visst. En underbar himmelsfärd fick gudsmannen Mose. Någon har sagt att grundtexten skall ha ordalydelsen, att Mose somnade in vid en kyss av Herren.

De samtalade om Jesu bortgång

Dessa himmelens innevånare var säkerligen välbekanta med Jesus. De kom nog ihåg avskedet där uppe i den himmelska världen när den utav alla himmelens härskaror högt älskade Gudasonen skulle avkläda sig sin gnistrande härlighetsskrud, och ikläda sig en enkel, mänsklig gestalt, för att gå ned till jorden, och lida och dö för det fallna människosläktet.

Varför männe dessa två patriarker sändes med? Var det ett bevis på Guds kärlek, att han ville glädja sin son, så att han skulle få ett samtal med sina vänner ifrån sitt rätta hemland? Jesus var ju på samma gång sann Gud och sann människa. Då var väl hans mänskliga känslor sådana, att han kunde glädja sig över ett samtal med några, som förstod honom bättre, än hans vänner på jorden.

Hur männe deras samtal förlöpte? Vår fantasi kan väl få komma till tals litet. De kanske frågade ungefär så här: "Hur känner du dig nu Jesus, inför allt lidande, som du har att genomgå?" . . . Så låter vi Jesus svara: "Det känns mycket gruvsamt för mig ibland, därför, att jag känner till alltsammans i förväg. En av de mina kommer att förråda och överlämna mig åt fienderna. Jag kommer att få känna hela bördan av världens synd på mitt hjärta. Det kommer att bli en övermåttan svår kamp i örtagården. Sedan skall de draga mig inför domstolar. De skall törnekröna, håna och bespotta mig, slå mitt ansikte och huvud, gissla min kropp. Så skall de spika fast mina händer och fötter vid ett kors. Det kommer att bli mycket svårt. Och det värsta av allt. Min käre Fader kommer att vända sig bort ifrån mig, därför att världens synd blir lagd på mig, och jag blir en syndare i hans ögon, som ej kan tolerera den minsta synd. Det kommer att bli outsägligt mörkt. . . Men, så ljusnar det åter, och förbindelsen med min Fader återkny-

tes. Och jag kan överlämna min ande i hans händer."

"Det kommer att bli en stor triumf, att få gå ner i dödsriket, taga nycklarna ifrån mörkrets furste, och proklamera en evig seger över hela avgrundens här . . . Och sen öppna dörrarna till paradiset värld och gå in i sällskap med det människobarn, som började tro på mig redan, när vi hängde på förbannelsens trä. Och sedan stå upp ur graven på min Faders bud. Det skall bli en utsäglig härlighet . . ."

Nu kanske någon av hans vänner kände så stort medlidande med honom, och undrade om ej någon hög ängel hade kunnat gå i hans ställe? Svaret måste bli: Det är omöjligt. Endast sonen hade makt att ge sitt liv och sen ta det igen. Ej ett ögonblicks tvekan. Jesus måste ensam dricka sitt lidandes kalk. Han hade även sagt till sina lärjungar vid ett tillfälle: "Jag är den gode herden . . . jag giver mitt liv för fåren." Han älskade de fallna människobarnen, och gick därför, av fri vilja, i döden för dem. Detta var säkert hans ord till Mose och Elia också.

Kanhända en undran kom, ifrån dessa två himlamedborgarna, om han inte kunde följa med dem till härligheten nu, när de for. Och gå ner någon gång senare? "O nej! . . . nu är den tid fullbordad, som Fadern har fastställt, och att göra hans vilja är min lust . . ." Det var säkert den store Gudasonens svar på en sådan fråga.

Tänk, om han hade följt med!

O mörka, gruvsamma tanke! . . . Vad skulle det ha blivit av oss förlorade människobarn då?

Ack, ingen hoppets stjärna hade lyst upp vår färd på tidens stormande hav. Ej någon stig för vår fot att vandra på här i denna världens dystra vildmark. Ej någon säker brygga eller spång över dödsflodens mörka våg . . . Ingen förlåtelse för synd, intet reningsmedel för sargade samveten . . .

Tänk om de tre lärjungarna hade fått se sin Mästare följa med upp genom skyn, tillsammans med Mose och Elia. O, hur mörkt allting skulle te sig för dem. Och för de övriga lärjungarna! . . . Vilken besvikelse! . . . Ja detta är det svårt att sätta sig in i.

Men . . . Lovat vare hans dyrbara namn! . . . Nu stannade han kvar. Och fullgjorde helt det värv, som hade blivit ho-

nom ålagt av hans himmelske Fader. Han stannade för din och min skull. Underbara nåd!

Petrus tycktes trivas så utomordentligt väl i detta himmelska sällskap. Han var så fylld av häpnad, så han visste ej vad han skulle säga. (Och något måste han ju säga, han som alltid var redo till att föra ordet.) Därför sade han: "Låt oss göra tre hyddor och stanna här, för här är oss gott att vara."

Så, i ett nu öppnades himmelen, och en sky omslöt dem. Ut ur skyn kom en röst: "Denne är min älskade son, den utvalde. Hören honom!"

Och när de sen blickade upp såg de ingen utom Jesus allena, i sin vanliga gestalt. Så blev det för dem, att följa Jesus ned till de arma, de sjuka och behövande för att bringa hjälp och törst.

Hören honom

Så ljöd Faderns stämma från skyn. Det är hans vilja, att vi skall uppmärksamhet lyssna till Jesu ord. Maria satt vid Jesu fötter och hörde på, när han talade. Hon hade utvalt den goda delen, sade Mästaren.

"Herrens röst ljuder med makt." Det var vittnesbördet från hans samtida. Han befallde orena andar att fara ut ur plågade människobarn. Han bjöd sjukdomar att vika. Hans röst kallade döda tillbaka till livet.

Han talade det sanna livets och frälsningens ord till försmäktande människoskaror, så att många kom till tro, och fick erfara hans ljuvliga frid.

Må vi troget lyssna till hans stämma, sådan som vi har den i hans dyra ord, Guds bibel, genom hans helige Ande.

Dessa tre lärjungar fingo nog liksom en stämpel på sina liv efter denna ovanliga upplevelse med Jesus. Man tycker deras tro skulle mäktigt tillväxa. Petrus skrev ju också om detta i sitt brev: "Vi hade skådat hans härlighet, när vi var med honom på det heliga berget." Även Johannes har väl denna händelse i sitt minne, när han skriver följande i sitt evangelium: "Vi sågo hans härlighet, vi sågo likasom en enfödd sons härlighet från sin Fader. Och han var full av nåd och sanning."

Har du och jag denna stämpel på vårt liv? . . . Kan det sägas om oss, som det sades om lärjungarna fordom: "De kände igen dem, och påminde sig, att de hade varit med JESUS." ■

PROVPRENUMERERA

på Midnattsropet
5 nr för 5 kr

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 5 kr. (Betalar när inb.-kortet kommer.)

Namn
Bostad
Postnr, adr.
Tel. /

Världen idag

Kung på besök

□ Hans Majestät Konung Carl XVI Gustaf föreslås besöka Pingstkyrkan i Skara på sin eriksgata i mitten av maj. Hovet har godkänt förslaget. Pastor Hasse Andersson berättar för Dagen att man räknar med ett program på 15 minuter, då man skall hinna med att visa kyrkobyggnaden och lyssna till ungdomskören.

Demokratiserande

□ Tungotalet har haft en demokratiserande effekt på kyrkan, säger professor Krister Stendal i en avhandling som beräknas komma ut i sommar.

Erbarmligt

□ En kyrka som har en så erbarmligt dålig teolog som Ingmar Ström som biskop får skylla sig själv, säger kyrkoherden Erik Holmqvist i Kungshamn och begär utträde ur Svenska kyrkan efter 20 år som präst. Erik Holmqvist anser att den teologiska kunskapen är större bland hans konfirmander än hos flera av landets biskopar.

Holmqvist har begärt avsked därför att han menar att kyrkan övergivit sina bekännelseskriterier genom att kyrkomötet beslutat att kvinnor kan prästvigas.

Nixons dotter

□ President Nixons dotter Julie Eisenhower har vittnat om hur hennes liv blivit förvandlat sedan hon beslutat bjuda in Jesus i sitt liv.

Promoverad

□ Aron Andersson, Kongo-Aron, har promoverats till teol. hedersdoktor vid Hindustan Bible Institute and College.

Medaljerad

□ Missionär Dagmar Engström, Oslo, har erhållit St. Olavs-medaljen.

Gemensam sångbok

□ Frågan om en ny gemensam sångbok för frikyrkligheten, kommer man att ta ställning till vid baptisternas förestående konferens i Norrköping.

Karismatiker

□ Antalet karismatiska katoliker i USA uppskattar man nu till 500 000.

Ryska folket

□ Ryska folket skall nu enligt ett regeringsbeslut tvingas arbeta på den ortodoxa påskdagen den 4 maj för att kompensera produktionsförlusten i samband med ledigheten vid 1 maj.

Ryska garantier

□ Sovjetunionen och Israel har hållit hemliga överläggningar om möjligheterna till fred i Mellersta Östern. Om påtagliga framsteg i riktning mot fred kan göras är Sovjetunionen villig att återuppta diplomatiska förbindelserna och garantera Israels säkerhet.

Amerikanska betänkligheter

□ Försvarsdepartementet i Washington har meddelat att inga nya avtal om militärt bistånd till Israel skall ingås under tiden som USA ser över sin Mellersta Östernpolitik. Denna översyn väntas ta två månader.

Regeringen anmäld

□ Fyrtio mödrar i Hässelby församling har nu fått sin anmälan mot svenska regeringen registrerad hos Europarådet. Mödrarna i Hässelby gör i sin klagan gällande, att svenska regeringen inte respekterat föräldrarnas rätt att ge sina barn undervisning, som överensstämmer med föräldrarnas livsåskådning.

Bibelstudier på kassett

□ Låt oss få pingstbibelstudier på kassett, uppmanar pingstpastorn Lars Hörnberg i Dagen. Utbudet på bibelundervisning är stort, säger han. En del av denna undervisning är dock ibland så undermålig att den är helt villfarande, splittrande och mycket spekulativ. Vissa producenter saknar allsidigheten i sin undervisning. De går in för en enda sanning och det finns människor som genom deras förkunnselse blivit andligt undernärda. De har fått en felaktig andlig tillväxt. Privata profitörer har fel motiv. Den ande de sprider är ofta oren, skriver Lars Hörnberg.

Jag är förvånad

Jag är verkligen förvånad, men på samma gång skakad, över denna hetsjakt mot Maranata (och andra små minoritetsgrupper). Hur hemskt det än är, har det i alla fall blivit till välsignelse för mig. Om det ska jag berätta här.

Jag tittade på det omtalade TV-programmet "Mot väggen", där Stanley Sjöberg gjorde sina uttalanden. Det han sa gjorde mig mycket förtvivlad. Efter programmet lade jag mig på min säng. Jag grät och bad att Herren skulle visa mig om det är rätt gjort av Maranata att dela ut traktater utanför kyrkorna osv. "Gud, visa mig genom ett bibelord", bad jag. Det gjorde han också. Herren gav mig Hes. 6:11: "Så säger Herren, HERREN: 'Slå dina händer tillsammans och stampa med dina fötter och ropa ack och ve över alla

de andra styggelserna i Israels hus..." Han gav mig också Hos. 5:10: "Juda furstar hava blivit rånarkflyttares likar." Då förstod jag...

Detta blev inledningen till en ny epok i mitt liv. Herren visade mig var han ville ha mig — utanför lägret (Hebr. 13:13). Och där är jag nu. MARANATA Du vår Herre kom!

E B

Detta är läsarnas forum.

Skriv även du — så koncentrerat som möjligt — något till tröst, uppmuntran eller förmaning.

Adressen är: Midnattsropet,
Box 1236

161 12 BROMMA 12

En utmaning

Gamla Bro är en utmaning mot trasket. Skall resultaten bli verkliga och bestående, krävs det ständig bön för alla som arbetar där. Arne Imsen väddar om förbön i kampen om de förlorade och utslagna.

Bed för gatumissionen!

och de ungdomar som för närvarande är engagerade i den angelägna verksamhetsgrenen.

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro 44 10 05-6

ordet och vår tro

Fråga:

Skall vi följa världens ande eller Bibeln? 1 Kor. 11:1—16. Varför klipper Maranata-systrarna sitt hår, och bröderna låter håret växa långt, trots att Bibeln säger att det är en skam? Hoppas på svar då det är många som funderar på detta, och Matanata-väckelsen vill ju följa och praktisera allt Guds Ord. Varför då låta världens mode bestämma över Bibelns lära?

Axel Forssmo
Hörnefors

Svar:

Om frågan är, att vi skall följa världens mode eller Bibeln, är frågan enkel att svara på. Naturligtvis måste vi följa Ordet. Maranata-väckelsen har alltid önskat att

närma sig *ur-kristendomens församlingsideal*, och jag vill påstå att vi (Maranataförsamlingen i Sthlm) har kommit en bit på vägen. Inte så att vi har nått idealet, men vi är på väg.

Jag anser att världens mode inte bestämmer över oss, utan Bibelns lära. Ty de av systrarna som klipper sitt hår men inte kort, gör det för hårets egen orsak. Dessutom bär de flesta någon form av huvudbonad. Allt detta för änglarnas skull. Ingen av bröderna har långt hår och med långt hår menas då, det som når längre än till axlarna. När man tar upp en diskussion i dessa praktiska frågor, får man inte glömma att många av de äldre vännerna använder 1920- och 30-talets modedell som en kristen modell, vilket är felaktigt. Följer man herrfrisyrstilen genom

århundraden ser man att först på 1920-talet börjar man snagg herrarna.

Men observera att i samband med dessa frågor måste man ta upp hela frågekomplexet om de kristnas engagemang i kulturaktiviteter och politik. Kan man förbli en levande kristen och vara med i statskyrkan, i fackföreningen, göra värnplikten, samla pengar på bankkonton (?) eller vara politiker. Svar: Nej. Vi har kristnat många hedniska ting.

Vi ger den mesta tiden åt världsordningen. Vi måste ta vårt ansvar i samhället, säger någon. Bibeln säger: "Du skall icke dräpa". Ändå betalar vi skatt till krigsmakten, och gör vapenfri tjänst i samma onskans system. Jesus säger: "Samla icke skatter på jorden, ty där din skatt är kommer också ditt hjärta att vara, och mitt rike är inte av denna världen."

Jesus, tvätta oss rena från årtionden av immuniserande förkunnelse, som stängt in oss i ett nedbrytande system. MARANATA!

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

Barn och väckelse

forts. fr. sid. 4

"Ty fastän de har lärt känna Gud, prisade och tackade de honom dock icke såsom Gud, utan förföllo till fåfängliga tankar; och så blevo deras oförståndiga hjärtan förörskade."

När de berömde sig av att vara visa, blevo de dårar och bytte bort den oförgängliga Gudens härlighet mot belåten, som voro avbilder av förgängliga människor, ja, ock av fåglar och fyrfotadjur och kräländ djur.

Därför prisgav Gud dem i deras hjärtans begärelser åt orenhet, så att de med varandra skändade sina kroppar.

De hade ju bytt bort Guds sanning mot lögn och tagit sig för att dyrka och tjäna det skapade framför Skaparen, honom som är högtlovad i evighet, amen.

Fördens skull gav Gud dem till pris åt skamliga lustar: deras kvinnor utbytte det naturliga umgänget mot ett onaturligt; sammalunda övergävo ock männen det naturliga umgänget

med kvinnan och upptändes i lusta till varandra och bedrevo styggelse, man med man. Så finga de på sig själva uppbära sin villas tillbörliga lön.

Och eftersom de icke hade aktat det något värt att taga vara på sin kunskap om Gud, gav Gud dem till pris åt ett ovärdigt sinnelag, till att bedriva otillbörliga ting...

Så hava de blivit uppfyllda av allt slags orättfärdighet, ondska, girighet, elakhet; de äro fulla av avund, mordlust, trätlystnad, svek, vrängsinhet." Rom. 1:21—29.

Vi lägger märke till, att det är fråga om en process ifrån ett tillstånd till ett annat. Efter vissa bestämda utvecklingslinjer följer degenereringen, tills den andligt stympade och helt avsjälade människan står som slutprodukt. Då har evighetsdimensionen i människans liv gått förlorad och hon har degraderat sig till en animalisk driftsvarelse. Hon lever enbart för att mätta stundens behov. Allt vad hon gör kommer att präglas utav ett saknat evighetssperspektiv.

Det heter i bibeln om denna förörskade människa, att hon bytt bort Guds sanning mot lögn. Det är ett sådant byte människan gör, då hon förklarar Guds ord för sagor och ersätter Guds uppenbarelse med mänskliga lyckofilosofier. Alla dessa lyckofilosofier har en och samma målsätt-

ning. Det är att frigöra personligheten ifrån hämningar, komplex och underlägshetskänslor, så att människan kan utvecklas till en, som det heter, fri och självständig individ.

Jag tror att vi här har orsaken till hela den moderna problematiken. Vi har problem med alkoholism, narkomani och sexualism. Alla är de ting som uppkommit av att naturliga hämningar och skyddsbarriärer forcerats. Det allvarliga är dock inte bara att det förekommer, utan att det drabbar så speciella grupper. Det drabbar nämligen främst de oskyldiga, i första hand barnen.

Föräldrar, skall vi vinna våra barn för evigheten, måste vi se till att vi kommer före satan och de onda makterna. Vi måste se till att barnen från första början blir fyllda med Guds ord. När de kommer in i svårigheter och lidanden, genom den miljö de lever i, måste de uppleva, att det också finns en bärande kraft, som kan övervinna det onda runt omkring dem.

Det finns således inget annat budskap för barnen heller än det gamla omvändelse- och frälsningsbudskapet, som bibeln så klart ställer fram. Genom den levande gudstro, som Ordet skapar, kan vi få något som är starkare än den ande, som är verksam i världen. Låt oss se till att vi får den tron!

NY LP

VARFÖR BYGGER DU NOA EN BÅT?

Christina Imsen sjunger evangelium

SIDA A

1. Varför bygger du Noa en båt

4.20 ANDERS FLODÉN

2. Härlighetens morgon

3.03 L. THANNER - E. DAHLGREN

3. Då Jesus från Nasaret

2.15 AAGE SAMUELSEN

4. Vid älvarna i Babylon

2.55 WERNER SKIBSTEDT - O. WITT

5. Snart en morgon bryter fram

2.55 AAGE SAMUELSEN

SIDA B

1. Finns det kraft

3.05 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

2. Hur underlig är du

2.37 EMIL GUSTAVSSON

3. Gränslösa frälsning

2.55 AAGE SAMUELSEN

4. I tidens aftonskymning

2.37 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

5. Pilgrim som på väg

2.50 JOSEF ROGNER

MRL
2110 Stereo

Orderadress:
MRM Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

MISSIONSBUSS för NORRLAND

I uppropet som gick ut i förra numret av Midnattsropet angående inköp av en missionsbuss för verksamheten i Norrland, kom postgiro-numret att anges felaktigt. Rätt postgironummer är: **386201-8**

Maranataförsamlingen Skellefteå
Ö. Dahlberg Tenorvägen 33
Postgiro nr **386201-8**
931 00 SKELLEFTEÅ

Vi möts i

MALMKÖPING

12—20 juli

Anmälningssblankett för Malmköpingsveckan

Gör ett kryss i aktuell ruta!

- ☐ Jag önskar deltaga hela tiden
- ☐ Jag deltagar följ. datum
- ☐ Jag färdas i bil
- ☐ Jag färdas med tåg

- ☐ Jag önskar privatrum
- ☐ Jag önskar bo i logement
- ☐ Jag bor i medfört tält
- ☐ Jag bor i campingvagn
- ☐ Jag önskar äta alla måltider

Malmköpingsveckans
kansli,

Box: 1236,
161 12 BROMMA 12.

Ytterligare upplysningar
08/23 52 30

AVSER:

personer

Namn
Adress
Postnr.-postadress
Tel. /

Tältsommar i Norr:

Norsjö 7–22 juni. Vi avsluter med
Midsommarkonferens i Norsjö. Vittnen,
sångare — kom med från hela landet!

Piteå 24 juni–6 juli Skellefteå 26 juli–10 aug Luleå 15–31 aug

Anmälan till Midsommarkonferensen

A. Dahlberg 0918/103 49, el. L. Johansson 0910/480 12

**aktuellare
än någonsin**

**Vår-
pris 14: 50**

inkl. moms.

Sänd mig mot postförskott
.... ex Fruktad frihet

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.:

MR-Förl. Box 344
101 24 Stockholm

KLARA TONER

BIBLAR

Bra bibel	16:—
Ungdomsbibel	17:—
Biblar i skinn	fr. 95:—
Testamenten i skinn	23:—

Orubblig tro	24:75
Den kristnes frigörelse	6:—
Ett rikt kristenliv	12:—
Kristen auktoritet	17:—

Ungdomsgitarr 225:—

Orderadress: KLARA TONER, Box 344, 101 24
Stockholm, Tel. 08/23 52 30.

Malmköping -75

UTANFÖR LÄGRET

12–20 juli

— Det var Malmköping -74 som blev vändpunkten för oss, skriver en av ungdomarna ute i landet med tanke på det lokala arbetet.

— Vi förstod att budskapet i Apg. 2 måste praktiseras och att det är möjligt i vår tid. (MR nr 3 sid. 2)

Och Malmköping 1974 var verkligen en milstolpe för det fria väckelsefolket i Sverige och Norge. På MR:s red. får vi ständigt brev och rapporter som tyder på att budskapet hållits levande ute i bygderna! På plats efter plats så har man samlats för att lyssna till förkunnelsen om Allting gemensamt och den uppföljning ämnet fått på månadens kassett. Ett ämne som egentligen betyder dödsstöten för all förkyrkligad kristendom. Om det praktiseras. Utifrån vår egen erfarenhet ser vi att det fungerar. Johannelund lever och utvecklas och vi skulle kunna fylla åtskilliga Midnattsrop en tid framåt med skildringar från den vardag där den Evige sätter sina spår. Och det är ju där det måste fungera. Till vardags.

Denna bibliska gemenskap har också fortplantats till nya områden. I Örebro, Skellefteå, Göteborg, Halmstad och Sölvesborg. En ny maranatageneration griper sig verket an på väg mot en ny livsstil utanför läger och etablissemang. Det är vår i Guds rike.

Och på vår följer sommar . . . det blir Malmköpingsvecka igen och marschordern accentueras till de friköpta i midnattstid: GÅ UTANFÖR LÄGRET.

För barnen, för föräldrarna, för ungdomen och för pensionärerna tror vi att Malmköping 1975 har något högst väsentligt att säga. Kom med i Jesu namn och rusta dig för framtiden med tro visdom och vision. Malmahed den 12–20 juli.

ANMÄLNINGSBLANKETT PÅ SIDAN 14

